

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolelor 12 CE, 17 CE, 18 CE, 56 CE și 58 CE — Reglementare națională referitoare la calculul impozitelor pe succesiune asupra proprietăților imobiliare care nu permite deducerea din valoarea unui imobil a sarcinilor ipotecare aferente acestui imobil din cauza faptului că, la data decesului său, „de cuius” își avea reședința în alt stat membru

Dispoziitivul

Dispozițiile coroborate ale articolelor 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, referitoare la calculul impozitelor pe succesiune și pe transferul proprietăților imobiliare datorate pentru un bun imobil situat într-un stat membru, care nu prevede deductibilitatea datoriilor care grevează acest bun imobil în cazul în care persoana a cărei succesiune este deschisă nu își avea reședința, la data decesului său, în acest stat, ci într-un alt stat membru, în timp ce această deductibilitate este prevăzută în cazul în care această persoană, la aceeași dată, își avea reședința în statul în care este situat bunul imobil care face obiectul succesiunii.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 septembrie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Regatul Țărilor de Jos) — D.M.M.A. Arens-Sikken/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-43/07) (¹)

(Libera circulație a capitalurilor — Articolele 73b și 73d din Tratatul CE (devenite articolele 56 CE și, respectiv, 58 CE) — Reglementare națională referitoare la impozitele pe succesiune și pe transferul proprietăților imobiliare care nu prevede, la calcularea impozitelor menționate, deducerea datoriilor legate de atribuirea excedentară ce rezultă dintr-un partaj testamentar de ascendent în cazul în care persoana a cărei succesiune este deschisă nu avea reședința, la data decesului său, în statul membru în care este situat bunul imobil care face obiectul succesiunii — Restricție — Justificare — Lipsă — Absența unei convenții bilaterale de evitare a dublei impuneri — Consecințe asupra restricției privind libera circulație a capitalurilor ale unei compensații de evitare a dublei impuneri mai scăzute în statul membru de reședință al persoanei respective)

(2008/C 285/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: D.M.M.A. Arens-Sikken

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolelor 56 CE și 58 CE — Reglementare națională referitoare la calcularea impozitelor pe succesiune asupra unui imobil, care nu permite deducerea valorii unui imobil din datoriile legate de partajul succesoral în cazul în care „de cuius”, la data decesului său, avea reședința în alt stat membru — Metoda de comparație aplicabilă pentru a stabili nivelul impozitelor pe succesiune în cazul în care „de cuius”, la data decesului său, avea reședința în statul membru în care se situează imobilul — Convenție bilaterală de evitare a dublei impuneri

Dispoziitivul

- 1) Articolele 73b și 73d din Tratatul CE (devenite articolele 56 CE și, respectiv, 58 CE) trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea din acțiunea principală, referitoare la calcularea impozitelor pe succesiune și pe transferul proprietăților imobiliare datorate pentru un bun imobil situat în acest stat membru care, la calcularea impozitelor menționate, nu prevede caracterul deductibil al datoriilor legate de o atribuire excedentară rezultată dintr-un partaj testamentar de ascendent, în cazul în care persoana a cărei succesiune este deschisă nu avea reședința, la data decesului său, în acest stat, ci în alt stat membru, atât timp cât acest caracter deductibil este prevăzut în cazul în care persoana în cauză, la aceeași dată, avea reședința în statul în care este situat bunul imobil care face obiectul succesiunii, în măsura în care o astfel de reglementare aplică un nivel progresiv de impozitare și atât timp cât neluarea în considerare a datoriilor menționate coroborată cu acest nivel progresiv ar putea determina o sarcină fiscală superioară pentru moștenitorii care nu se pot prevala de un astfel de caracter deductibil.
- 2) Răspunsul dat la punctul 1) din dispoziitivul prezentei hotărâri nu este afectat de împrejurarea că reglementarea statului membru în care persoana a cărei succesiune este deschisă avea reședința la data decesului său prevede în mod unilateral o posibilitate de acordare a unui credit fiscal aferent impozitelor pe succesiune datorate într-un alt stat membru pentru bunuri imobiliare situate în acest alt stat.

(¹) JO C 69, 24.3.2007.